

மகிமையான ஆயிரவருட அரசாட்சி

ஓ, அது மிகவும் அருமையான,
அற்புதமான தருணமாயிருக்கும்.
நாம் அந்த நாளுக்காக
காத்திருக்கிறோம்; அந்த நாள் வர
தேவன் துரிதப்படுத்துவாராக.



வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: **கேள்விகளும் பதில்களும்**,
(COD 2:20), ஆகஸ்ட் 23, 1964 மாலை,
பத்தி எண் 233-248

சபை, வெதுவெதுப்பான சபை, தெரிந்து
கொள்ளப்பட்ட மணவாட்டிக்கு புறம்பேயுள்ள
எதுவுமே உபத்திரவ காலத்தின் வழியாக
கடந்து செல்லும். அவர்கள் முதலாம்
உயிர்த்தெழுதலில் எழுந்திருக்க மாட்டார்கள்.
“மரணமடைந்த மற்றவர்கள் அந்த ஆயிரம்
வருஷம் முடியுமளவும் உயிரடையவில்லை”
(வெளி. 19:5). முன்குறிக்கப்பட்ட, தெரிந்து
கொள்ளப்பட்ட, தேவனால் சொந்தமாக
தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட மணவாட்டி மட்டுமே.
“அது யார், சகோ.பிரான்ஹாமே?” எனக்குத்
தெரியாது. அது யாரென்று என்னால் கூற
இயலாது, ஆனால் அது இருக்கப் போகிற
தென்று எனக்குத் தெரியும், ஏனெனில் தேவன்
அவ்வாறு உரைத்துள்ளார். பாருங்கள்? அவர்
கள் தான் உபத்திரவ காலத்துக்கு தப்பி மேலே

எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள். மற்றவர்களோ உபத்திரவ காலத்தின் வழியாக இங்கு கீழே கடந்து செல்வார்கள். எல்லாமே ஆயிரம் வருட அரசாட்சிக்கு முன்பு கொல்லப்படும். அதன் பிறகு நீதிமான்கள் ஆயிரம் வருட அரசாட்சியின் போது வந்து ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்வார்கள்.

இந்த ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அந்த மகத்தான வெள்ளை சிங்காசன நியாயத்தீர்ப்பு வருகிறது. அப்பொழுது மரித்தோர், நல்லோர் தீயோர் இருவரும், உயிரோடெழுவார்கள். புத்தகங்கள் திறக்கப்படுகின்றன. ஜீவபுஸ்தகமும் திறக்கப்படுகிறது; அப்பொழுது பரிசுத்தவான்கள் – மனைவியும் கணவனும் – உட்கார்ந்து கொண்டு நியாயந்தீர்ப்பார்கள். அப்பொழுது “அவர் இருப்புக் கோலால் சகல ஜாதிகளையும் நியாயந்தீர்ப்பார்” என்னும் வசனம் நிறைவேறுகிறது. எல்லா தேசங்களும் அங்கு அவருக்கு முன்பாக நிற்கும். அவர் இருப்புக் கோலால் அவர்களை நியாயந்தீர்ப்பார்.

அவர் வெள்ளாடுகளிலிருந்து செம்மறியாடு களைப் பிரித்து, வெள்ளாடுகளை நோக்கி, “அகன்று போங்கள்” என்றும், செம்மறியாடு களிடம், “வாருங்கள், என் பிதாவினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களே” என்பார்.

பூமியின் பரப்பு முழுவதிலும் பரிசுத்த வான்களின் ‘கேம்ப் கூட்டம்’ (camp meeting) ஒன்று நடைபெறும். சாத்தான் தன் சிறையி லிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு, பரிசுத்தவான்களோடு யுத்தம் பண்ணச் செல்கிறான் – அவன் தொடக்கத்தில் மகிமையில் செய்த அதே விதமாக. அப்பொழுது தேவன் வானத்தி லிருந்து அக்கினியும் கந்தகமும் வருஷிப்பார். முழு பூமியும் அகற்றப்படுகிறது... அது எரிந்து அழிக்கப்படுகிறது. அப்பொழுது சமுத்திரம் இனி இல்லாமல் போகும், தண்ணீர் இனி இல்லாமல் போகும், ஒன்றுமே பூமியின் மேல் விடப்பட்டிருக்காது. எரிமலைகள் வெடித்து சிதறித் தெளித்து, எல்லாமே...

“பின்பு நான் புதிய வானத்தையும் புதிய பூமியையும் கண்டேன்; முந்தின வானமும் முந்தின பூமியும் ஒழிந்து போயின;

சமுத்திரமும் இல்லாமற் போயிற்று. யோவானா கிய நான் பரிசுத்த நகரத்தைத் தேவனிடத்தி னின்று பரலோகத்தை விட்டு இறங்கி வரக் கண்டேன்; அது தன் புருஷனுக்காக அலங் கரிக்கப்பட்ட மணவாட்டியைப் போல ஆயத்த மாக்கப்பட்டிருந்தது” (வெளி. 21:1-2). அது உங்களுக்கு ஞாபகமுள்ளதா? இந்த மணவாட்டியில்... “இதோ, மனுஷர்களிடத்திலே தேவனுடைய வாசஸ்தலமிருக்கிறது” (வெளி. 21:3). தேவன் அவர்களிடத்திலே கூர்நுனிக் கோபுர வடிவிலுள்ள ஆயிரத்தைநூறு சதுர மைல் பரப்புள்ள அந்த நகரத்திலே வாசமா யிருப்பார். நகரத்தின் உச்சியில் வெளிச்சம் இருக்கும். ஆமென்.

ஓ, சீயோன் மலையின் மேலுள்ள அந்நகரம்
அந்நியணாயிருந்தும், அதை இன்னும்
நேசிக்கிறேன்

நான் மலையின் மேலுள்ள அந்நகரத்தை
அடையும்போது

காலாகாலங்களில் உம்மை சந்திப்பேன்.

சீயோன் மலையின் உச்சியில் ஆட்டுக் குட்டியானவர் வீற்றிருப்பார். நகரத்துக்கு வெளிச்சம் தேவையில்லை, ஆட்டுக்குட்டியானவரே அதற்கு விளக்கு. ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கு மேல் பிதா, அந்த 'லோகாஸ்' இருப்பார். தேவன், அந்த மகத்தான வெளிச்சம், நித்திய வெளிச்சம், சிங்காசனத்துக்கு மேலே பிரகாசிப்பார். இயேசு அவருடைய பிதாவின் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்க மாட்டார், தம்முடைய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பார். பிதா குமாரனின் மேல் வட்டமிட்டுக் கொண்டிருப்பார், பிதாவும் குமாரனும் ஒன்றாயிருப்பார்கள். “அப்பொழுது அவர்கள் கூப்பிடுகிறதற்கு முன்னே நான் மறு உத்தரவு கொடுப்பேன்; அவர்கள் பேசும்போதே நான் கேட்பேன்” (ஏசா. 65:24). அது உண்மை.

இயேசு ஒரு பரிபூரண, பரிபூரண காலத்தை, பரிபூரணமான ஜீவனுள்ள தேவனுக்கு ஒப்புவிப்பார் – அவர் மீட்டுக்கொண்டதை பிதாவினிடம் ஒப்புவிப்பார். அது சரியா? ஆவியாயிருக்கிற பிதாவாகிய தேவனிடம் ஒப்புவிப்பார், மனிதனிடம் அல்ல, ஆவியா

யிருக்கிற பிதாவினிடம். நன்மையானவைகளின் எல்லா சுபாவமும் ஒன்றுதிரண்டுள்ளது தான் தேவன். நன்மையானவைகளில்... நன்மை தாறுமாறாக்கப்படுதலே பொல்லாங்கு; அது சாத்தானின் ராஜ்யம். நன்மையான எல்லாமே தேவனுக்குச் சொந்தமானது. பொல்லாங்கு அனைத்தும் சாத்தானுக்கு சொந்தமானது.

அதன்பிறகு தேவன் இயேசு கிறிஸ்து என்று அழைக்கப்பட்ட ஒரு மனிதனுக்குள் திடமான பொருளானார். அதுதான் அவருடைய குமாரன். இந்த குமாரன், மற்ற குமாரர்களைக் கொண்டுவரும் பொருட்டு தம்முடைய ஜீவனை ஈந்தார் – தேவன் காணக்கூடியவராய் அவர்கள் எல்லோரிலும் கிரியை செய்யும் பொருட்டு, “நான் என் பிதாவிலும், நீங்கள் என்னிலும், நான் உங்களிலும் இருக்கிறதை அந்நாளிலே நீங்கள் அறிவீர்கள்” (யோவான் 14:20).

ஓ, சகோதரனே, அது ஒரு உண்மையான நாளாயிருக்கும். நீங்கள் செய்தியைக் கேட்பதற்காக பர்மிங்ஹாமிலிருந்து காரோட்டிக்

கொண்டு வர வேண்டிய அவசியமிராது; அப்பொழுது செய்தி நம்முடனே கூட இருக்கும். இல்லையா? ஓ, அது மிகவும் அருமையான, அற்புதமான தருணமாயிருக்கும். நாம் அந்த நாளுக்காக காத்திருக்கிறோம்; அந்த நாள் வர தேவன் துரிதப்படுத்துவாராக.

அங்கு அமர்ந்திருக்கும் அந்த மகத்தான நகரம் (இப்பொழுது, பாருங்கள்?). அது... நீங்கள் நினைக்கலாம் “ஆயிரத்தைந்நூறு மைல் உயரமா?” என்று. அப்படித்தான் வேதம் கூறுகிறது. இப்பொழுது, அது செங்குத்தாக இப்படி ஆயிரத்தைந்நூறு மைல் இருக்காது. பாருங்கள்? எல்லா பாகங்களும் சமமாயுள்ள மற்றொரு பூகோள அளவு நமக்குள்ளது; அது தான் கூர்நுனிக் கோபுரம். பாருங்கள்?

அந்த நகரம் ஒருக்கால் ஏறக்குறைய அறுபது டிகிரியில் துவங்கும், அவ்விதம் அது தொடங்குமானால், அதன் ஆயிரத்தைந்நூறு மைல்கள், அது எவ்வளவு உயரம் என்றும், அங்கு அடைய எவ்வளவு நேரம் எடுக்கும்

என்பதையும் யோசித்துப் பாருங்கள். ஆனால் மலையின் மேல் நடந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று உங்களுக்கு தெரியவே தெரியாது. அறுபது டிகிரி சரிவில் ஆயிரத்து ஐநூறு மைல் உயரம், நீங்கள் இப்படி இருப்பீர்கள். பாருங்கள்? நகரம் அனைத்தும் இந்த மலையின் மேல் தான் இருக்கும். அது எவ்வளவு உயரமோ அவ்வளவு நீளமும் கூட; அது எவ்வளவு நீளமோ அவ்வளவு அகலமும் கூட – உயரம், ஆழம், அகலம் எல்லாமே சமம்; எல்லா சுவர்களும் சமம். கூர்நுனிக் கோபுரத்திற்கு நான்கு சுவர்கள் உள்ளன. இந்த நான்கு சுவர்களும்...

இப்பொழுது, நகரத்தைச் சுற்றியுள்ள சுவர்கள் 216 அடி உயரம், 144 முழங்கள், அவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு கல் – **அந்த நகரத்தைக் குறித்து சிந்தித்துப் பாருங்கள், நண்பர்களே. ஓ, என்னே! நாம் ஏன் இந்த உஷ்ணமான இடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்? நாம் ஏன் இவ்விதம் காரோட்டி வருகிறோம்? நாம் ஏன் கஷ்டப்படுகிறோம்?**

அது வழியில் ஒவ்வொரு அங்குலமும்
தகுதியுள்ளது.

ஓ, நான் வழியின் முடிவை அடையும்
போது

பாதையில் பட்ட கஷ்டங்கள் ஒன்றறியில்
லாதது போல் தோன்றும்.

அது உண்மை. ஓ, அது எவ்வளவு
இனிமையான நேரமாயிருக்கும்!

அங்கு இயேசு சிங்காசனத்தில்
வீற்றிருப்பார். சிங்காசனத்துக்குக் கீழே ஜீவ
நதி ஓடி, இந்த நான்கு சுவர்களின் வழியாக
பாய்ந்து சிறு ஓடைகளாகப் பிரிந்து, பிறகு
நதியாக உருவாகி, நகரத்தின் வழியாக ஓடும்.
அது இப்படி தெருக்களின் வழியாக
பாய்ந்தோடும். நதியின் இரு பக்கங்களிலும்
ஜீவ விருட்சங்கள் நின்று கொண்டிருக்கும்,
அவை முப்பது நாட்களுக்கு ஒருமுறை தங்கள்
கனியை மாற்றி வேறொரு கனியைக்
கொடுக்கும். ஓ, என்ன ஒரு நகரம்!

வானத்தையும் பூமியையும் படைத்த
சிருஷ்டி கர்த்தராகிய தேவன் இப்பொழுது

மகிமையில் இருந்து கொண்டு அந்த நகரத்தை ஆயத்தம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். ஆபிரகாம் அந்த நகரம் வருவதற்காக காத்திருந்தான்... ஏன்? அவன் ஒரு தீர்க்கத்தரிசி. அவன் தீர்க்கத்தரிசியாயிருந்தான், அவன் ஆவியுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்து, ஆவியின் ஒரு பாகமாயிருந்தான். அவனுக்குள் இருந்த ஏதோ ஒன்று அவனிடம், “ஒரு நகரம் உண்டு” என்று உரைத்தது, அவன் அது வருவதை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன், “நான் ஒரு அந்நியன், ஒரு சஞ்சாரி. தேவன் கட்டி உண்டாக்கின நகரத்துக்காக நான் காத்திருக்கிறேன்” என்றான். அந்த நகரம் எங்கோ உள்ளது என்று அவன் அறிந்திருந்தான். ஓ, என்னே! அவன் அது எந்த இடத்தில் வரும் என்று காத்திருந்தானோ, அந்த பாலஸ்தீனாவில், அங்கு தான் அது எழும்பும் என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன். ஏனெனில் அது சீயோன் மலையின் மேல் உள்ளது. அங்கு தான் அந்த நகரம் இருக்கும்.

அது எங்கு பரம்புகிறது என்று பாருங்கள் – சமுத்திரத்துக்குள், ஒரு சமுத்திரத் திலிருந்து மறு சமுத்திரம் வரைக்கும். கர்த்தரு டைய பர்வதத்தின் மேல் ஆயிரத்தைந்நூறு மைல் நகரம் அமர்ந்திருப்பதை எண்ணிப் பாருங்கள். ஓ, அது அற்புதமாயிருக்கும்!

அங்கு சிங்கமும் ஆட்டுக்குட்டியும் ஒருமித்துப் படுத்துக் கொள்ளும். சிங்கம் மாட்டைப் போல் வைக்கோலைத் தின்னும். கரடி சாந்தமாயிருக்கும், ஓனாய் அடங்கி யிருக்கும். அது எப்படிப்பட்ட நேரமாயிருக்கும்! எதுவுமே தீங்கு செய்து அழிக்காது; எல்லாமே சமாதானத்திலும் அன்பிலும் இருக்கும். அங்கு வயோதிபம் இருக்காது; அங்கு வியாதியோ மரணமோ இராது.

ஜனங்களே, இது சாண்டா க்ளாஸ் கதை அல்ல, ஏதோ ஒரு கட்டுக் கதை அல்ல, இது வார்த்தையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. வார்த்தை ஒருபோதும் தவறினதில்லை, அந்த வாக்குத்தத்தத்தைக் குறித்து எண்ணிப் பார்க்கும் போது... இது வேதாகம நாட்களில் அல்ல, இந்நாளில், தேவன் நியமித்துள்ள

இந்நாளில் நிறைவேறும். அவருடைய
வார்த்தையில் ஒரு சிறு அணுவும் கூட
ஒருபோதும் தவறினதில்லை. ஓ, அந்த
நகரத்தை நோக்கி நான் சென்று காண்
டிருக்கிறேன். அதை நான் நேசிக்கிறேன்,
நீங்களும் நேசிக்கிறீர்கள் அல்லவா?

